

РЕШЕНИЕ

№ 274

гр. Монтана, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ПЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИЛЯНА ГЛАДНИШКА**

при участието на секретаря **НИКОЛИНКА Г. АЛЕКСАНДРОВА** като разгледа докладваното от **ДИЛЯНА ГЛАДНИШКА** Административно наказателно дело № 20231630200850 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. К. Й., ЕГН ***** срещу Наказателно постановление № 23-0996-001353/23.06.2023 г. на Началник Сектор ПП при ОДМВР Монтана, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000. 00 (две хиляди) лева и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Жалбоподателят сочи, че не е извършил нарушението, за което са му наложени административните наказания. Твърди, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административно-наказващият орган, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 13.06.2023., около 00.45 часа, в гр. Бойчиновци по ул. „Георги Димитров“, с посочка на движение от ул. „Марица“ към ул. „Симеон Влахов“,

жалбоподателят М.в К. Й., управлявал лек автомобил, марка „Р.“, с френски рег. № XXXXX, когато се ударил в Огеран, който се намирал на пътя и реализирал ПТП с управлявания от него автомобил. От удара се чул силен шум в дома на св. Н. В. Б., който веднага излязъл да провери, дали не е ударен собствения му автомобил, който бил паркирал отвън.

Св. Н. В. Б. видял жалбоподателят М. К. Й., който бил паркирал управлявания от него автомобил до мястото на ПТП и оглеждал щетите – паднал преден регистрационен номер и счупен фар. Св. Б. опитал да разговаря с жалб. М. К., но последният се държал неадекватно, арогантно и грубо, след което отпътувал с ударения автомобил. Св. Б. подал сигнал на 112 за ПТП и на мястото пристигнали полицейски служители - св. П. И. и В. В.. Жалбоподателят М. К. бил спрял малко по далеч от мястото на ПТП и полицейските служители – св. П. И. и В. В. заедно с подалия сигнал св. Н. Б., отишли до жалбоподателя. Полицейските служители утанивили реализираното ПТП и щетите по автомобила на жалбоподателя М. К.. Служителите установили, че жалб. К. е във видимо нетрезво състояние и решили във връзка с реализираното ПТП да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство "Дрегер 7510" с фабр. МАВРМ-0828.

Св. П. И. издал и връчил на жалбоподателя М. К. Й. талон за изследване № 090450 за проверка за концентрация на алкохол в кръвта, който последният отказал да подпише. Отказът на жалбоподателят бил удостоверен в талона за изследване № 090450 с подписа на св. Н. В. Б., че проверяването лице – жалб. М. К. отказва да подпише талона за изследване за наличие на алкохол в кръвта.

При тези обстоятелства В. В. съставил на жалбоподателя АУАН Серия ГА, бланков № 910893/13.06.2023г., в който квалифицирал установеното нарушение по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен и връчен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му го подписал. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е било депозирано писмено възражение против АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното в настоящото съдебно производство Наказателно постановление № 23-0996-001353/23.06.2023 г., с което при идентичност на описанието на нарушението

и правната му квалификация, жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП с "глоба" в размер на 2000 (две хиляди) лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

Препис от наказателното постановление бил връчен срещу подпис на жалбоподателя на 07.07.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 АУАН № 910893/1353/13.06.2023 г.; заповед № 8121з1632/02.12.2021 г. на МВР; талон за изследване № 090450 – л.10 от делото; справка за нарушител/водач на М. К. Й., както и от гласните доказателствени средства.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелите - П. И. и Н. Б., от които се установява, че водачът на процесното МПС е реализирал ПТП, в следствие на което е подаден от св. Б. сигнал на 112, по повод на който на мястото са пристигнали полицейските служители, а именно св. П. И. и колегата му, за да извършат полицейска проверка, в хода на която жалб. М. К. отказал да бъде тестван с техническо средство за употреба на наркотични вещества.

От приложения към материалите на делото талон за медицинско изследване безспорно се установява, че същият е издаден на жалбоподателя К.. Отказът на жалб. М. К. да бъде тестван за наличие на алкохол в кръвта, както и да подпише талона за изследване, се установява категорично с удостоверяването в самия талон за медицинско изследване № 090450 от св. Н. Б. и неговия подпис. Това обстоятелство се подкрепя и от показанията дадени в хода на съдебното следствие от св. Н. Б. и св. П. И., които са свидетели по процесния АУАН.

Съдът кредитира всички събрани по делото писмени доказателства, тъй като същите изхождат от компетентни органи и няма основания за поставянето им под съмнение.

Предвид изложеното, възприетата от съда и описана по-горе фактическа обстановка, установена на първо място от презумптивната доказателствена сила на АУАН, въведена изрично с разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП, показанията на разпитаните по делото свидетели и приобщените писмени

доказателства, не беше оборена от страна на жалбоподателя. С оглед спецификата на производството и на защитащите обществени отношения при нарушения по ЗДвП е въведено изключение от общите правила за доказването в административно-наказателния процес, като доказателствената тежест е разместена - в тежест на жалбоподателя е да обори констатациите в АУАН, които до доказване на противното се считат за верни.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице срещу подлежащ на въззивен съдебен контрол административно-наказателен акт, и в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, с оглед на което жалбата се явява процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, тоест дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчване на АУАН и НП на жалбоподателя.

Вмененото във вина на жалбоподателя М. К. Й., нарушение е описано ясно и съдържа всички елементи от обективния си състав и съответстващата му правна квалификация, с което по никакъв начин не се ограничава правото на защита на нарушителя, респ. възможността му да разбере фактическите и правни рамки на обвинението и адекватно да организира защитата си, което в действителност е сторил. Предвид тези констатации, настоящият съдебен състав намира, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на

алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. "

Нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП въвежда, както позитивно правно правило за поведение, така и предвиждащата се санкция за нарушаването му. Също така трайно се приема, че нормата съдържа няколко алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние, като за осъществяването на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях, но е възможно в условията на кумулативност да бъдат извършени и няколко от формите на изпълнителното деяние.

От граматическото тълкуване на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и употребения в нея съюз "или" следва, че нарушението при първата от посочените алтернативи е довършено с обективизирането на самия отказ за извършване на проверка с техническо средство. Последващите действия на нарушителя по извършване на изследване с доказателствен анализатор или даване на кръвна проба и провеждане на химическо изследване, не са елементи от фактическия състав за възникване на отговорността на дееца, а последващи довършването на деянието обстоятелства, водещи до отпадане наказуемостта и противоправността на извършеното, подобно на хипотезите на чл. 18, ал. 3, б "б" НК /отказ от довършен опит/ или чл. 292, ал. 1, т. 2 НК /, в която хипотеза лице, извършило лъжесвидетелстване се отказва пред надлежния орган от своите неверни показания до влизане на присъдата или решението в сила и преди да е възбудено срещу него наказателно преследване за това/.

Нарушението при първата от въведените в чл. 174, ал. 3 алтернативи е довършено със самия отказ да се извърши проверка с техническо средство.

АУАН очертава нарушението, с неговите съставомерни признаци от обективна и субективна страна, както и фактите, сочещи на връзката между инкриминираното деяние и лицето, сочено като нарушител. Срещу тези факти

нарушителят трябва да се брани. В този смисъл посочването на всички съставомерни признаци на вмененото нарушение в АУАН, съответно в НП се явява същностен елемент от правото на защита на нарушителя. Гарантирането на правото на защита на нарушителя изисква същият да бъде запознат с фактическите рамки на нарушението още в началото на административно-наказателното производство, т. е към момента на съставяне на АУАН.

На следващо място, както вече се посочи АУАН очертава предмета на доказване в административно наказателния процес, което означава, че административно наказателната отговорност на лицето, сочено като нарушител може да бъде ангажирана, само ако обстоятелствата посочени в АУАН се докажат в хода на съдебното следствие и могат да се субсумират под състава на определено нарушение.

Съотнесени към конкретиката на настоящия казус, посочените принципни положения, индикират, че АУАН и НП отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН за посочване на съставомерните фактически обстоятелства и съдържат всички задължителни реквизити.

Въз основа на установената фактическа обстановка настоящият състав приема, че жалбоподателят М. К. Й., в качеството си на водач на МПС не е изпълнил задължението си по чл. 174, ал. 3 ЗДвП да оказва съдействие на компетентните държавни органи по установяване на релевантни за ситуацията обстоятелства, сред които безспорно, попада и проверката за управление след употреба на алкохол и наркотични вещества.

Съставът на нарушението включва изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

От субективна страна, деянието е извършено виновно, при пряк умисъл, тъй като нарушителят, в качеството си на правоспособен водач на МПС е съзнавал своите собствени задължения и тези на контролните органи, но извършил неправилен отказ да бъде тестван за употреба на алкохол, без да е налице уважителна причина за това (в какъвто евентуален случай, субективната страна би била предмет на по-детайлно обсъждане, в съответствие с изложената конкретика).

От гореизложеното, в конкретния случай е осъществен от обективна и субективна страна съставът на нарушение по чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

Кумулативно предвидените от закона наказания за това нарушение са в абсолютно установен размер, поради което за съда не съществува възможност да ревизира същите, при наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, каквито в случая не са налице.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че изключителната обществена опасност на нарушенията по чл. 174, ал. 3 ЗДвП произтича от това, че същите не само се явяват предпоставка за избягване на евентуална наказателна отговорност по чл. 343б, ал. 1 НК и чл. 343б, ал. 3 НК, но и крият потенциален риск от значително засягане на обществените отношения, гарантиращи безопасността на транспортната дейност, живота и здравето на участниците в движението, което и обуславя необходимостта от обществена нетърпимост към тях.

По изложените съображения, настоящият състав прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно – законосъобразно и обосновано, и като такова следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и ал. 9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0996-001353/23.06.2023 г. на Началник Сектор ПП при ОДМВР Монтана, с което на М. К. Й., ЕГН ***** са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000. 00 (две хиляди) лева и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд - Монтана в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, на касационните основания предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____